

Han Berghs

DE DRIE MUIZEKETIERS

Avonturen van

Pienter
Kwiks en
Triepelke

Met illustraties van Esther van den Brink

Voor Bo...

Inhoud

	pag.
Voorwoord	4
1. Het tafellaken	5
2. Een vreemd luchtje	10
3. De lui-lekker-kast	14
4. De verdwenen tuinkabouter	19
5. De muizenval	24
6. De stenen ooievaar	27
7. In de lift	31
8. Nieuwe vrienden	35
9. Nog even napraten	39
10. Tommy en Pluto	43
11. De spreekbeurt van Wim	47
12. Even voorstellen...	51
13. De hardloopwedstrijd	55
14. Dat steekt...	60
15. Op de vlucht voor het gif	65
Over de auteur en de illustrator	70
Colofon	71

Voorwoord

'Schrijf eens een boek voor kinderen,' zei mijn kleindochter Bo tegen me, 'waarom schrijf je alleen voor grote mensen?'

En dat, terwijl ik in mijn jeugd altijd aan mijn kleine broertje zelf verzonnen verhaaltjes vertelde en later ook aan mijn kinderen.

Ook mijn vader verzon elke dag in mijn kindertijd korte verhaaltjes.

Die gingen dan over drie muizen die meemaakten wat mijn broers en ik die dag hadden meegemaakt of hadden uitgespookt. De avonturen van de drie Muizeketiers, Pienter, Kwiks en Triepelke in dit lees- en voorleesboek, hebben dus een nogal lange voorbereidingstijd gehad...

Heel blij ben ik met de leuke illustraties van Esther van den Brink, een van de Nederlandse winnaars van de *'Picture This!-illustratiewedstrijd 2020'*. De illustraties spreken erg tot de verbeelding en zijn een mooie verrijking van het boek.

Als oud-onderwijzer kon ik het niet laten om hier en daar ook nog wat 'ter lering' mee te geven...

Han Berghs

1. Het tafellaken

Het is een mooie dag. De zon is al vroeg op, en Pienter, Kwiks en Triepelke willen naar buiten om te spelen.

'Ho, ho,' zegt maatje muis, 'eerst jullie tanden nog poetsen. Een muis moet sterke tanden hebben, en die krijg je door veel te knagen, maar ook door elke dag je tanden te poetsen.'

'Ja ma...'

Na het poetsen staan ze nog even naast elkaar voor de spiegel. Pienter is een grijze muis met een zwart streepje aan allebei de zijkanten van zijn kopje, waardoor hij er ernstig en slim uitziet. En dat is hij ook. Kwiks is ook grijs, bijna zilver van kleur. Hij heeft een zwarte kop en een zwarte staart. Kwiks is vooral heel handig. Triepelke is de jongste van de drie. Hij is nog roze van kleur, maar hij heeft grote poten, en is nu al de snelste van de drie.

'Eén voor allen, allen voor één, slim handig en snel!' roepen de drie Muizeketiers tegen zichzelf in de spiegel, en vertrekken door het gat in de vloer naar buiten. Eerst komen ze in de kamer. Heel snel rennen ze achter elkaar aan, naar de keuken, en daarna door de openstaande deur naar buiten. Op dat moment zien ze een mevrouw een tafellaken uitkloppen. Het is de moeder van Wim, die samen met Wim in het huis woont.

'Aha,' zegt Kwiks, 'daar vallen de lekkere broodkruimels zomaar op de grond.'

Triepelke is als eerste bij de kruimels.

'Wacht nou even,' roept Pienter, 'dadelijk trapt de mevrouw nog op je.'

Maar het is al te laat. De moeder van Wim heeft Triepelke zien rennen, en begint van schrik te roepen:

'Help! Help! Een muis!'

Triepelke kan gelukkig heel hard rennen, en vlucht snel verder de tuin in. De mevrouw rent naar binnen, de keuken in, en doet de deur op slot.

'Zo,' zegt Pienter, 'nu kunnen we eindelijk eens lekker gaan eten.'

Kwiks is een beetje bang geworden, maar Pienter zegt:

'Kom op, wij zijn de drie Muizeketiers, en voor niemand bang! Eén voor allen, allen voor één!' Hij gaat daarbij op zijn achterste pootjes staan, en klopt zichzelf op de borst.

Pienter, Kwiks en Triepelke hollen naar de gevallen kruimels op de grond, en beginnen lekker te smullen.

'Oh, heerlijk zeg, er liggen ook stukjes kaas tussen,' zegt Kwiks, 'dat vind ik het lekkerste.'

'En wat dacht je van dit stukje worst?' zegt Pienter.

'Laat ook wat voor ons over,' roepen de twee andere muizen.

'Ja hoor, er is genoeg voor ons allemaal.'

Na een tijdje hebben de drie genoeg gegeten, en willen weer naar huis om hun maatje te vertellen wat ze hebben meegemaakt. Helaas, de keukendeur is dicht. Dat had die bange mevrouw daarnet gedaan. Hoe moeten ze nu naar binnen komen?

'Ik heb een idee,' zegt Triepelke, 'zien jullie dat keukenraam daar? Dat staat open. We hoeven alleen maar naar boven te klauteren.'

'Dat wordt moeilijk,' zegt Pienter, 'we hebben een ladder nodig.'

'Ik heb een beter plan,' zegt Kwiks, 'we maken eerst een wip, en dan wippen we de kleinste van ons, Triepelke dus, met een touw naar boven. Dan maakt hij het touw aan de klink van het raam vast, en laat het touw naar beneden afrollen. Daarna trekt hij ons naar boven, en zijn we allemaal binnen.'

'**Geweldig!**' roepen de anderen, 'typisch handige Kwiks.'

'Even kijken,' zegt Pienter, 'hier ligt een plankje. Als we er een steen precies in het midden onder leggen, hebben we een wip.'

'En hier is een touwtje,' zegt Triepelke, 'dat neem ik dan mee naar boven als jullie mij opwippen. Maar dat wordt wel gevaarlijk, want

als ik niet meteen naar binnen vlieg, val ik keihard met mijn kop naar beneden op de grond. En misschien is die mevrouw nog in de keuken, en begint ze weer te gillen.'

'Er zit niets anders op,' zegt Kwiks, 'ga maar op het plankje staan, aan de kant waar het plankje op de grond komt. Wij springen tegelijk op het andere stuk van het plankje, en dan vlieg jij naar boven.'

'Oké,' zegt Triepelke, en een beetje bang gaat hij op het plankje staan.

'Ik tel tot drie, en dan springen we tegelijkertijd op de andere kant,' zegt Pienter tegen Kwiks.

'Eén, twee, drie,' en dan vliegt Triepelke de lucht in, en door het keukenraam naar binnen.

'**Gelukt!**' roepen Pienter en Kwiks, 'hoe gaat het daarboven met jou Triepelke?' Maar ze horen niets.

'Hij zal toch geen ongeluk hebben gekregen?' zegt Pienter. Dan zien ze het kopje van Triepelke uit het raam steken. Het is helemaal wit.

'Wat is er gebeurd?' roepen ze.

'Nou ja,' zegt Triepelke, 'ik ben in een bord gevallen waar nog wat pap in zat. Ik kon er niet uitkomen, het was veel te glad door de pap, en toen moest ik eerst de pap opeten. Ik kan niet meer, ik zit helemaal vol.'

'Oh gelukkig,' zegt Kwiks, 'we dachten al dat er iets ergs gebeurd was. Maak nu dat touwtje aan de klink vast, en dan trek je ons naar boven.'

'Nee, dat gaat niet, ik moet eerst even een beetje slapen. Ik ben veel te moe van de pap.'

'Hola, hola,' roepen de andere twee, 'je kunt ons hier niet buiten laten staan, dadelijk komt er iemand aan, of de mevrouw gaat de afwas doen, en dan is het met jou afgelopen,' zegt Pienter.

'Oké dan,' zegt Triepelke, 'daar komt het touw,' en hij maakt het touw aan één kant vast aan de klink van het raam, en rolt de rest van het touw af naar beneden, naar Pienter en Kwiks.

Eerst trekt hij Kwiks naar boven, en daarna trekken ze samen Pienter naar boven. Van de vensterbank springen de drie op een stoel, en dan op de grond. Daarna gaan ze dicht bij elkaar in een hoekje zitten.

'Wat nu?' zegt Triepelke.

'Even wachten tot er iemand de keuken binnenkomt, dan kunnen we ontsnappen naar de kamer, en dan naar ons holletje,' zegt Pienter.

Na een tijdje gaat de deur open, en komt de moeder van Wim binnen. Snel rennen de drie tussen haar voeten door, de keuken uit, naar de kamer. De mevrouw schrikt heel erg, en begint te gillen: